

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/11/2019
Identifikačné číslo spisu: 1004110235
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1004110235.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek Mgr. Soni Pekarčíkovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v spore žalobcov: 1/ A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, W., 2/ W. J., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom U. XX, W., 3/ O.. S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, T., 4/ E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, W., 5/ D. E., nar. 0X.XX.XXXX, bytom U. XX, W., 6/ I. S., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, W., 7/ E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, W., 8/ E.L., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, W., spoločne zastúpení advokátkou JUDr. Martou Wertlenovou, so sídlom Predmestská 8537/2B, Žilina, proti žalovaným: 1/ JUDr. Ján Benčura, so sídlom Záhradnícka 41, 821 08 Bratislava, SKP ŽELSTAV, A-Z, spol. s r. o., so sídlom Štefánikova 15, 814 19 Bratislava, IČO: 31 328 750, 2/ O.. Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, W., 3/ O.. E.I., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom W. XXXX/X, W., spoločne zastúpení advokátom JUDr. Dušanom Repákom, advokátom, so sídlom Krížna 47, 811 07 Bratislava, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 16.03.1998, o odvolaní žalobcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. apríla 2019, č. k. 10Cbi/11/2004-831, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu Bratislave zo dňa 10. apríla 2019, č. k. 10Cbi/11/2004-831, v napadnutej časti II. výroku p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný 2/ m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 10. apríla 2019, č. k. 10Cbi/11/2004-831, rozhodol, že v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 10Cbi/11/2004 pokračuje namiesto žalovaného 3/ O.. E.I., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom W. XXXX/X, W. s jeho dedičmi, a to O.. J.O., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom F.K. M. XXXX/XX, W. ako žalovanou 3/, E.I., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, W. ako žalovaným 4/ a D. T., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, W.-T., prechodne bytom P. ako žalovanou 5/. Voči žalobkyni 2/ W. J., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom U. XX, W., konanie zastavil. Nárok na náhradu trov konania žalovaným 1/ až 3/ nepriznal.

2. Žalobou podanou dňa 3.9.1999 sa žalobcovia 1/ až 8/ domáhali určenia neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 16.3.1998 registrovanej na Správe katastra Žilina pod č. V 1931/98 zo dňa 21.7.1998. Žalobcovia sa v predmetnom spore domáhajú určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, ku ktorej mali nájomné právo. Súd prvej inštancie po preskúmaní predmetu sporu v tomto konaní dospel k záveru, že dedičia po žalobkyni 2/, vzhľadom na zastavenie dedičského konania síce sú zákonnými dedičmi po poručiiteľke, ale predmet sporu nepredstavuje také právo ani povinnosť, z ktorého by im titulom dedičského práva vyplývalo právo nástupníkov v predmetnom spore v zmysle ustanovenia § 63, ods. 1, 2 C.s.p. V predmetnom konaní žalobcom prislúcha len nájomné právo. Súd prvej inštancie z obsahu spisu nezistil žiadnu okolnosť svedčiacu o tom, že by právo nájmu k spornej nehnuteľnosti prešlo na dedičov, resp. že by tu bola iná okolnosť dedičského práva, ako aj práva procesného, ktorá by zakladala pri zastavení dedičského konania voči poručiiteľke právne nástupníctvo dedičov v tomto sporovom konaní, a preto súd konanie voči žalobkyni 2/ zastavil v súlade s ustanovením § 63 ods. 1 C.s.p.

3. Proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie, v časti druhého výroku, podal žalobca 1/ odvolanie. V odvolaní žalobca 1/ argumentoval tým, že v zmysle ust. § 63 ods. 2 C.s.p. súd v konaní pokračuje najmä, a teda nie len vtedy, ak ide o majetkový spor. V tejto súvislosti žalobca 1/ poukázal na to, že v prípade úmrtia žalovaného 3/ súd prvej inštancie konštatoval, že sa jedná o majetkový spor podľa ust. § 63 ods. 2 C.s.p. Z uvedeného dôvodu potom žalobca 1/ namietal, že súd prvej inštancie kvalifikoval predmet sporu na strane žalobcov inak ako na strane žalovaných, čo sa prieči princípu rovnosti sporových strán zakotvenému v čl. 6 ods. 1 C.s.p. Nakoľko podľa žalobcu 1/ Civilný sporový poriadok neobsahuje definíciu majetkového sporu, pod pojem majetkový spor spadajú spory, predmetom ktorých je subjektívne právo oceníteľné alebo vyjadrené v peniazoch, pričom za majetkové spory treba považovať aj všetky určovacie spory. Žalobca 1/ zastáva názor, že žalobcovia splňali podmienky pre nadobudnutie bytového domu, ktorý bol predmetom napadnutej kúpnej zmluvy, kde boli žalobcovia v postavení nájomcov jednotlivých bytov.

4. Žalobca 1/ zdôraznil, že zastavenie dedičského konania po žalobkyni 2/ pre nepatrný majetok ku dňu smrti neznamená, že zaniklo právo zákonných dedičov pokračovať v konaní ako právnych nástupcov žalobkyne 2/. Podľa žalobcu 1/ žalobkyni 2/ prináležalo majetkové právo nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu napadnutej kúpnej zmluvy a toto prešlo na jej dedičov ako právnych nástupcov. Zároveň poukázal na to, že syn žalobkyne 2/ od vzniku nájmu bytu žalobcu 1/ a žalobkyne 2/ býva spolu s rodičmi, vedie spoločnú domácnosť a žil aj s nájomcom v deň jeho smrti v spoločnej domácnosti. Jedná sa preto o trvalé spolužitie na strane syna a žalobkyne 2/ ako jej právneho nástupcu, sú preto splnené podmienky na prechod nájmu.

5. K odvolaniu žalobcu 1/ sa vyjadril žalovaný 2/ s tým, že považuje uznesenie súdu prvej inštancie za správne. Žalovaný 2/ zdôraznil, že žalobkyňa 2/ mala k časti nehnuteľnosti nájomný vzťah, ale z obsahu listinných dôkazov nevyplýva skutočnosť, ktorá by preukazovala právne nástupníctvo jej zákonných dedičov. Žalovaný 2/ uviedol, že absolútne popiera akúkoľvek snahu a záujem na dĺžke súdneho sporu.

6. K vyjadreniu žalovaného 2/ sa vyjadril žalobca 1/ s tým, že nesúhlasí so skutkovými a právnymi tvrdeniami žalovaného 2/ a trvá na svojom odvolaní.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „odvolací súd“) ako súd odvolací [ust. § 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)], po zistení, že odvolanie žalobcu 1/ bolo podané včas (ust. § 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné potvrdiť.

8. Podľa ust. § 378 C.s.p. na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa ust. § 63 ods. 1 C.s.p. ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

10. Podľa ust. § 63 ods. 2 C.s.p. v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

11. Podľa ust. § 161 ods. 1 C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť.

12. Podľa ust. § 161 ods. 2 C.s.p. ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

13. Procesná subjektivita je spätá s právnou subjektivitou ako spôsobilosťou na práva a povinnosti, ktorá v prípade fyzických osôb vzniká narodením a zaniká smrťou a v procesnom práve vyjadruje spôsobilosť byť sporovou stranou. Procesná subjektivita strán sporu je zároveň aj jednou z procesných podmienok, bez naplnenia ktorých nie je súd oprávnený ďalej konať a ktoré je konajúci súd povinný skúmať v akomkoľvek štádiu konania (§ 161 ods. 1 C.s.p.).

14. Z rozhodovacej činnosti je odvolaciemu súdu známe, že žalobkyňa 2/ počas konania pred súdom prvej inštancie zomrela, čo vyplýva z uznesenia Okresného súdu Žilina zo dňa 12. októbra 2018, č. k. 9D/562/2018-26, Dnot 289/2018, ktorým tento rozhodol, že konanie o dedičstve zastavuje a vydáva majetok nepatrnej hodnoty, ktorý pozostáva z bankových produktov vedených v H. T., a.s. so sídlom C. F. X, T., a to vkladná knižka s číslom vkladu J., práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o založení tejto vkladnej knižky zostatok ku dňu smrti poručiťky vo výške 3,32 Eur a termínovaný vkladový účet číslo J., zostatok ku dňu smrti vo výške 169,78 Eur a práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o založení tohto účtu žalobcovi 1/, ktorý sa postaral o pohreb poručiťky. Notárovi JUDr. Lubicí Jonekovej so sídlom notárskeho úradu na adrese: Štúrova 8638/2A, Žilina, ako súdnemu komisárovi, priznal odmenu a náhradu hotových výdavkov vrátane DPH spolu v sume 26,88 Eur. Upravil účtáreň Okresného súdu Žilina, aby do 10 dní po právoplatnosti tohto uznesenia vyplatila z rozpočtových prostriedkov súdu notárovi, ako súdnemu komisárovi, JUDr. Lubicí Jonekovej na účet č. J. vedený vo M. T., a.s., odmenu vo výške 26,88 Eur, variabilný symbol: XXXXXXXX.

15. Odvolací súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že účastníkmi dedičského konania bol pozostalý manžel A. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, W., dcéra W. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. B. XXXX/XXA, W. a syn A. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, W..

16. Ak je dedičské konanie zastavené z dôvodu, že poručiť zanechal len majetok nepatrnej hodnoty, je potrebné vychádzať zo záveru, že vydaný majetok nepatrnej hodnoty osobe, ktorá sa postarala o poručiť pohreb, nie je nadobudnutý titulom dedenia, titulom rozhodnutia súdu (ust. § 132 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov), pričom takáto osoba nemusí byť ani osobou, o ktorej sa možno dôvodne domnievať, že je poručiťovým dedičom, zároveň platí, že takáto osoba nevstupuje ani do práv a povinností poručiť, a teda nie je jeho právnym nástupcom (R 18/1986), rovnako ako ostatní účastníci dedičského konania, ktoré bolo zastavené z dôvodu majetku poručiť nepatrnej hodnoty (ust. § 188 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok), keďže v takomto konaní sa ani neprikročilo k zisťovaniu dedičského práva a k stanoveniu dedičských podielov (II. ÚS 525/2013). V danom prípade a s prihliadnutím na špecifickosť práva nájmu k bytu je podľa odvolacieho súdu irelevantné, či dedičské konanie po poručiťke, žalobkyni 2/, bolo zastavené z dôvodu, že táto po sebe zanechala len majetok nepatrnej hodnoty alebo či by v rámci dedičského konania došlo k ustanoveniu dedičov a nadobudnutiu dedičstva podľa ich dedičských podielov.

17. Odvolací súd konštatuje, že do osobitnej skupiny majetkových práv, ktoré smrťou poručiť nezaničujú, ale prechádzajú na iné osoby na základe právnej úpravy v jednotlivých zákonoch, inak než podľa predpisov dedičského práva, patrí aj právo z nájmu bytu podľa ust. § 706 a ust. § 707

Občianskeho zákonníka. V zmysle ust. § 707 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zomrie jeden z manželov, ktorí boli spoločnými nájomcami bytu, stane sa jediným nájomcom pozostalý manžel. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca 1/ a žalobkyňa 2/ boli manželmi. Na základe uvedeného ako i listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu odvolací súd dospel k záveru, že sa v ich prípade jedná o spoločný nájom bytu podľa ust. § 703 Občianskeho zákonníka. V takom prípade platí, že ak jeden z manželov zomrie, výlučným nájomcom sa stáva pozostalý manžel, pričom na toto nie je potrebné žiadne rozhodnutie, stane sa tak ex lege. Na základe uvedeného je potom výlučným nájomcom bytu pozostalý manžel, a to žalobca 1/, ktorý vykonáva všetky práva nájomcu bytu z toho vyplývajúce.

18. Ak nejde o spoločný nájom bytu manželmi, nastáva prechod bytu tak, ako je uvedený v ust. § 706 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda že spoločnými nájomcami sa stávajú deti, vnuci, rodičia, súrodenci, zať a nevesta, ktorí žili s nájomcom v deň jeho smrti v spoločnej domácnosti a nemajú vlastný byt. Občiansky zákonník týmto ustanovuje podmienku, že tieto vymenované osoby musia v čase smrti žiť s nájomcom v spoločnej domácnosti, a zároveň nemôžu mať vlastný byt. Z uvedeného potom jednoznačne vyplýva, že spoločnými nájomcami bytu sa stávajú deti, vnuci, rodičia, súrodenci, zať a nevesta iba v prípade kumulatívneho splnenia nasledovných podmienok: 1) nejde o spoločný nájom bytu manželmi, 2) deti, vnuci, rodičia, súrodenci, zať a nevesta žili s nájomcom v deň jeho smrti v spoločnej domácnosti a 3) nemajú vlastný byt. Odvolací súd konštatuje, že v tomto konkrétnom prípade nie je splnená prvá podmienka, a to, že sa nejedná o spoločný nájom bytu manželmi, lebo ako už bolo uvedené vyššie, žalobca 1/ a žalobkyňa 2/ boli manželmi, na ktorých sa vzťahoval spoločný nájom bytu podľa ust. § 703 Občianskeho zákonníka. Za daných okolností nie je právny dôvod prechodu nájomného práva k bytu na deti po poručiťke, nakoľko k prechodu nájomného práva k bytu došlo zo zákona a výlučným nájomcom bytu sa tak stal pozostalý manžel, teda žalobca 1/.

19. V predmetnom spore sa jedná o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníckeho práva k bytovému domu. Špecifický charakter tohto sporového konania sa prejavuje v tom, že rozhodnutím súdu o určení neplatnosti napadnutej kúpnej zmluvy nedôjde k určeniu vlastníckeho práva žalobcov. Inými slovami, pokiaľ by žalobcovia boli v danom sporovom konaní úspešní, nedôjde tak z ich strany k nadobudnutiu majetkovej hodnoty, teda k nadobudnutiu vlastníckeho práva k jednotlivým bytom. Z uvedeného dôvodu potom odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne právne posúdil odlišné postavenie žalobcov a žalovaných v danom spore. Uvedené individuálne posúdenie súdom prvej inštancie odvolací súd považuje za správne predovšetkým z dôvodu, že sa úspešnosť tej-ktorej sporovej strany v predmetnom spore prejaví v právnych dôsledkoch týkajúcich sa majetkovej sféry žalovaných ako prípadných (ne)vlastníkov jednotlivých bytov. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že takýto postup súdu prvej inštancie nemá za následok porušenie princípu rovnosti sporových strán zakotveného v čl. 6 ods. 1 C.s.p.

20. S poukazom na to, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru o zastavení konania voči žalobkyňi 2/, odvolací súd sa s uznesením súdu prvej inštancie ako vecne správnym stotožnil podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p., a preto ho potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 262 a ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Úspešnou stranou v odvolacom konaní boli žalovaní, pričom právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo len žalovanému 2/. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 262 ods. 2 C.s.p.).

22. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (ust. § 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 420 C.s.p.). Dovolanie je podľa ust. § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (ust. § 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa ust. § 357 písm. a) až n) (ust. § 421 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie podľa ust. § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (ust. § 422 ods. 1 C.s.p.). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (ust. § 422 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (ust. § 423 C.s.p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (ust. § 424 C.s.p.). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (ust. § 426 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (ust. § 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (ust. § 427 ods. 2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (ust. § 428 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (ust. § 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (ust. § 429 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (ust. § 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ust. § 431 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa ust. § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ust. § 432 ods. 2 C.s.p.). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (ust. § 433 C.s.p.). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (ust. § 434 C.s.p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (ust. § 435 C.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie.